

Tà Dương ca

Cháy đỏ non Đoài
Khách trên tạo hoá
hồng đơn nhuộm cao xanh
màu thiếu quang rực rỡ

Hờ hững tơ buông
vững vàng cột chống
mực nhân xuyên thấu kính
ngón điệu kỳ lông bóng tà dương

Khách đa tình ơi
nghìn trùng hay gang tấc
cháy đỏ lòng son
vọng phương động bằng bạc

Đoạn đoài dao cắt
lạnh hơi thở lao đao
cạn chén tình ngây ngất
cuộn cuộc giấc chiêm bao...

Võ Thị Xuân Đào

Vân quân

Sao không là cơn gió nhẹ
Thổi tan nếp mày cau
Xóa nét buồn vương trong khóe mắt
Long lanh chứa giọt sầu
Rơi xuống
Chút tình sâu

Sao không là trăng mộng hoang khai
Bám trên vai hồ hải
Giọt sương đọng ban mai
gọi nắng mới đầu ngày

Sao không là nét bút uy nghi
Kẻ núi sông gấm hoa hùng vĩ
Xếp gươm thiêng Vô Kỵ
Cong vút tô đôi mày

Võ Thị Xuân Đào